

KOCOWY (1) *ai*

I sg f kocową.

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVII w.

Przymiotnik od „koc” ‘rodzaj grzywny sądowej’:

Wyrażenie: »wina kocowa«: Item, iáko winy biéráli kozuchy, hermelinas, murmelinas, y vulpinas: zkład iefcze Winą Kocową zową SarnStat 233.

MM